

РЕШЕНИЕ

№ 22382

гр. София, 05.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 20.09.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7769** по описа за **2024** година докладвано от съдия Веселина Женаварова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на С. Р. С., подадена чрез адв. М. С.-САК, против решение №2983/25.06.2024г., постановено по н.а.х.д. №11329/2023г. по описа на Софийския районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 1 състав, с което е потвърден Електронен фиш /ЕФ/ за налагане на глоба серия К № 7285422, с който на касатора, е наложена глоба в размер на 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. с ал.1, т.2 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ за нарушение на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП. В жалбата се развиват съображения, че решението на СРС е неправилно поради нарушение на материалния и процесуален закон. Твърди се, че в случая е налице грубо нарушаване на правото на защита на лицето, тъй като са издадени два идентични по номер, но различни по съдържание ЕФ. С връчения на С. С. ЕФ му се налага санкция само за превишена скорост, без да е в условията на повторност. С посоченото се нарушава правото на касатора на защита, тъй като лицето всъщност не е наясно какво е било намерението на АНО и защо следва да заплати 100 лева при положение, че по приложената в ЕФ санкционна разпоредба следва да плати 50лв. Разминаването между описанието на нарушението и санкцията водело до невъзможност и съдът да упражни адекватен контрол, доколкото

„намерението" на органа противоречи на „действието" му. По делото не били налице доказателства този екземпляр на ЕФ да е връчен на С.. Фактът, че двата екземпляра на ЕФ имат идентичен номер, не водел автоматично до извода, че тези ЕФ са сами по себе си идентични и именно затова съдът е следвало да изследва това обстоятелство. Иска се съдът да отмени въззивното решение, заедно с потвърдения ЕФ.

В съдебно заседание касаторът, чрез адв. Т., поддържа жалбата и претендира присъждане на възнаграждение за две инстанции. Прави възражение за прекомерност.

Ответникът Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), чрез пълномощника юрк. П., оспорва подадената касационна жалба. Подробни съображения излага в представените по делото писмени бележки от 13.09.2024 г.

Прокурорът от Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на подадената касационна жалба.

Настоящият състав на Административен съд – София град, като прецени допустимостта и основателността на касационната жалба, както и след служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК, за валидност, допустимост и съответствие на решението с материалния закон, въз основа на установените факти, приема следното от правна страна:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в преклузивния срок от процесуален представител на надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна.

За да постанови своето решение, съставът на районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 04.04.2023 г. в 18:11 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място], в населено място, при ограничение на скоростта 50 км/ч, за населено място, С. Р. С. управлява лек автомобил Сузуки С., с рег. [рег.номер на МПС] , със скорост на движение 70 км/ч, като по този начин е превишил разрешената скорост със 20 км/ч. Нарушението било установено /заснето/ с техническо устройство АТСС. Въз основа на доказателствения запис бил генериран процесния ел.фиш № 7285422 на СДВР, с който на С., е наложена глоба в размер на 100 лева, на основание чл. 189, ал. 4, във връзка с чл. 182, ал. 4, вр. с ал.1, т.2, за нарушение по чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, при условията на повторност.

Предвид приетата за установена по делото фактическа обстановка, Софийски районен съд е направил извод за съставомерност на административното нарушение както от обективна, така и от субективна страна и не е констатирал наличието на основания за отмяна на обжалвания електронен фиш.

Съдът намира за неоснователни възраженията в касационната жалба, идентични с част от възраженията, направени и пред първата инстанция, отнасящи до съществуване на два електронни фиша под едни и същи серия и номер, с адресат едно и също лице и за едно и също нарушение, по следните съображения:

С жалбата е представен препис от връчения на касатора екземпляр на електронния фиш, като е основателно възражението му, наведено чрез процесуалния му представител, че е налице разлика в съдържанието на връчения му електронен фиш и представения пред съда с материалите по административнонаказателната преписка. Така във връчения на касатора и представен в производството пред СРС екземпляр е посочено, че административното наказание е наложено на основание чл.189, ал.4, вр. чл. 182, ал.4 ЗДвП, т.е. санкционната разпоредба е посочена непълно, като не е отразена връзката е основен състав на нарушение по чл.189, ал.1, ал.2 и ал.3 от ЗДвП.

В представения от АНО екземпляр на електронния фиш бланкетът на разпоредбата на чл. 182, ал.4 ЗДвП вече е запълнен с посочване на разпоредбата на ал.1 т.2 на чл.182 ЗДвП. Безспорно, подобни действия от страна на АНО са укорими, но не се споделят възраженията, че непосочването на санкционната разпоредба в пълнота във връчения му електронен фиш, съставлява съществено нарушение на процесуалните правила. И това е така, тъй като в електронния фиш са описани ясно и конкретно всички признаци от състава на нарушението, включително и обстоятелствата, квалифициращи го като такова, извършено повторно. Следва да се има предвид, че нарушената норма е тази на чл.21, ал.1 ЗДвП и тя изрично е посочена в ЕФ. Непълното посочване на санкционната разпоредба не ограничава правото на защита на касатора и също така не пречка възможността да се извърши преценка за индивидуализация на наказанието, тъй като размерът на наказанието в случай на нарушение на режима на скоростта се определя в зависимост от стойността на превишението на скоростта, което е ясно посочено в обжалвания електронен фиш - 20 км/ч. Ето защо и дори и въз основа на санкционната разпоредба, посочена във връчения на касатора екземпляр на електронния фиш, не съществува пречка да се извърши преценка за правилната индивидуализация на наказанието, като в настоящия случай съдът намери и че размерът на административното наказание е правилно определен по гореизложените съображения.

Следва да се има предвид обаче, че решението на СРС е постановено при съществено нарушение на процесуалните правила довело до неговата необоснованост, тъй като съдът се е произнесъл при непълнота на доказателствата. В административната преписка липсва протокол за използване на Автоматизирано техническо средство или система, на база на който органът извежда извод за извършеното от касатора нарушение. По делото безспорно се установи, че нарушението е извършено на 04.04.2023 г. в 18:11 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Видно от ежедневната форма на отчет от 08.08.2023 г., на дата 04.04.2023 г. от 17:00ч. до 18:00 часа нарядът е бил позициониран на [улица], по посока на движението от [населено място] към [населено място], а от 18:00 часа до 19:00 ч. на [улица], в обратната посока на движение, а именно от [населено място] към [населено място].

По преписката е приложен друг протокол с рег. №4332р-23559 от 05.04.2023 г. за използване на Автоматизирано техническо средство или система, видно от който контролът на движението по пътищата е осъществен на 04.04.2023 г. от 17:00 часа до 18:00 часа, в [населено място], по [улица], с посока на движение от [населено място] към [населено място]. Този протокол е неотносим, съгласно данните, посочени в него към ЕФ, Серия К № 7285422 издаден от СДВР, а в действителност не се констатира наличието на протокол, който да е относим към издаването на процесния ЕФ, Серия К № 7285422.

Възражението на административнонаказващият орган в производството пред въззивна инстанция, че са налице достатъчно доказателства, които да изяснят фактическата обстановка не освобождава съда от задължението му по чл.144, ал.1 от НПК за изясняването на някои от обстоятелствата по делото. Пред въззивната инстанция, като съд по фактите, следва да бъдат изяснени всички факти, включени в предмета на доказване, по безспорен и несъмнен начин. В този смисъл, извода му, че деянието е съставомерно е необоснован, което е резултат от допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, т.2 НПК, вр.чл.63в

ЗАНН, а това обуславя отмяната на оспореното решение и връщането на делото за ново разглеждане от друг състав на СРС с указания за изискване на протокола, установяващ нарушението.

По претендираните от съда разноси ще следва да се произнесе СРС при новото разглеждане на делото съгласно чл. 226, ал.3 АПК, вр.чл.63д ЗАНН.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 2 от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XI касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение №2983/25.06.2024г., постановено по н.а.х.д. №11329/2023г. по описа на Софийския районен съд.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски Районен съд. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и/или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ :1.

2.